

Per què corren?

Jose María Aranzana
Escriptor
@AranzanaStyle

Informe des de la Terra amb destí nau d'abastiment: Vinc observant un estrany comportament en els terrícolas des de fa un temps. Al principi aquesta conducta em va passar desapercebuda degut al meu afany per observar altres afers. Però llavors els vaig veure. Eren de tota mena i es movien rítmicament però amb una velocitat per sobre de la mitjana del pas humà. De què fugien? Va ser el primer dubte que em va assaltar. Després d'observar amb cura vaig arribar a la conclusió que no hi havia cap catàstrofe de la qual fugir, cap depredador del que amagar-se i molt menys cap ésser de l'espai profund que els hagués terroritzat, doncs nosaltres encara no ens havíem donat a conèixer. Llavors, si no fugien, per què corrien? De nou els vaig mirar de fit a fit per estudiar-los. Per sort aquests humans corredors vesteixen de colors brillants, en alguns casos amb tal grau de fosforescència que

de ben segur des de la nau d'abastiment seria possible albirar-los. Els vaig vigilar amb l'ull curiós que només els científics posseïm. No vaig aconseguir res. Així que vaig deduir que l'única forma de saber per què ho feien era fer-ho. Em vaig disfressar, em vaig vestir amb les robes de corredor més nocives per a la vista i, aprofitant que en tema de morfologia som iguals als terrícolas, em vaig llançar a moure les cames sense saber cap a on anava. Vaig començar amb molt afany i vaig acabar esbufegant als pocs minuts, i totalment abatut per no haver-ne esbrinat res. A més les cames em feien mal com si hagués estat agullonat per milers de punxes. Era tal vegada plaer en el dolor el que buscaven? Si fos així seria més còmode autolesionar-se en la tranquil·litat de la llar mentre gaudeixes del teu programa favorit. Vaig descartar aquesta hipòtesi, i pocs dies després vaig tornar a córrer. Aquesta vegada amb

menys ímpetu, amb serenor i controlant la meva respiració, concentrant-me sobretot en aquesta. Patir menys dolor em va estimular a repetir aquesta rutina a diari, a més de llegir sobre la facultat de córrer que molts titllaven de moda passatgera i, per descobrir si tal afirmació era certa, vaig viatjar al passat. Primer uns cent anys, després diversos milers, i vaig descobrir que l'única moda era referent a la vestimenta amb la qual ens cobríem; al brutal negoci que s'havia generat al seu voltant. Vaig seguir corrent, buscant encara la resposta i oblidant que la buscava mentre ho feia. Corria més ràpid i més distància, i quan vaig patir una "marquitis aguda" em vaig desfer de l'esclavitud del cronòmetre i tan sols vaig córrer. He arribat a gaudir del present com mai mentre corro, deixant que flueixi el paisatge al meu al voltant i convertint-me en ocasions en part d'ell.

Poc després d'enviar l'informe vaig rebre resposta: Però llavors, per què corren? De nou la pregunta. Només hi havia dues opcions: O el meu missatge no havia arribat al seu destí, ergo no havien pogut llegir tot el que havia escrit, o simplement eren uns curts de gambals. Vaig reenviar l'informe.

Com actuar davant d'una negligència mèdica

Margarita Martín Filgueira
Advocada especialista en
Negligències Mèdiques
@grupomedicolega

A causa dels temps de crisi que travessa la sanitat actual, s'observa una disminució en la contractació de personal mèdic així com en la sol·licitud de proves diagnòstiques. Això vol dir que pot haver-hi una acumulació de més pacients per metge, un major retard en la concertació de visites amb especialistes, col·lapse a les urgències... i finalment més errors o retards en els diagnòstics. Si per aquestes raons un pacient patís un perjudici a la seva salut, hi ha una sortida per pal·liar el dany -emocional i econòmicament-: els serveis legals especialitzats.

Si arribat el moment un pacient es troba en aquesta situació, ha de saber que té uns drets bàsics. En primer lloc, que li donin una atenció mèdica acurada i que el temps d'espera s'adeqüi a la seva malaltia. Així mateix, té dret a que el tractament es realitzi amb tots els mitjans tècnics i científics de què disposa la

sanitat. Pel que fa a les proves, la persona ha d'estar informada de les diferents alternatives que hi hagi per a la seva curació, i d'aquesta manera que pugui escollir coneixent els riscos i beneficis que comporten. Per tant, el metge ha de posar tots els mitjans existents, i si no els té al seu abast (perquè en aquest ambulatori o hospital no es disposa d'ells), s'ha d'oferir al malalt el trasllat a un altre centre on sí els tinguin.

Què cal fer si ens trobem davant d'una possible negligència mèdica?

En primer lloc, s'ha de contactar amb un despatx d'advocats especialitzats en negligències mèdiques. L'especialització del lletrat és important perquè només així ens podrà indicar professionalment (abans d'interposar una demanda) si realment en el nostre cas s'ha produït una actuació mèdica imprudent o errò-

nia, i quines possibilitats d'èxit tenim. A més, com fem al nostre bufete GRUPO MÉDICO-LEGAL BCN, es realitza un treball conjunt amb perits metges especialistes en el problema concret que afrontem, ja que aquests escriuen un informe imprescindible per al futur èxit del procés legal.

Per fer tal valoració professional, el pacient primer ha de sol·licitar una còpia de la seva història clínica completa amb els resultats de totes les proves que se'l hagin practicat, i no han de faltar les anotacions que el metge ha fet a les visites. Si hi ha hagut cirurgia, també necessitarem l'anomenat "full quirúrgic" i el document de consentiment informat que vam signar. La majoria dels centres mèdics lliuren aquesta documentació però hi ha alguns que, incomplint la llei, es neguen o ho fan parcialment. Si ens trobem en aquest cas, cal tornar a demanar-la de manera que quedi constàn-

cia de la nostra petició, enviant-la per burofax o amb un escrit que passi per un registre. I si persisteix la negativa, es pot sol·licitar davant un jutjat i el jutge farà que la facilitin.

Si la justícia finalment dóna la raó al pacient o als seus familiars, la llei reconeixrà una indemnització, que en casos de seqüeles greus, és absolutament necessària per poder tenir almenys una correcta qualitat de vida.